

RESSÒ DE LA PARAULA

Pacte-aliança-trobada-comunió (III)

Posats a somiar, ens atrevim a fer un pas endavant i parlem de «trobadura personal». No perdem de vista el món de la política i de la convivència en general, encara que cada vegada anem veient que, com més avancem, veiem més llunyà l'estil de la convivència social, especialment el món de la política.

Hem vist que el pas del «pacte» a l'«aliança» significa un accent considerable en allò personal. Les persones es veuen més compromeses en el fet d'establir aliança amb uns altres, compta molt més la promesa de fidelitat, és decisiva la confiança que es mereixen, hi ha un risc enfront del futur, que s'assumeix esperançadament. Podem recordar assoliments molt positius en el terreny de la política i de l'economia realitzats amb «esperit d'aliança», com el cooperativisme, els èxits o els fracassos del qual es devien precisament a la revitalització o la pèrdua d'aquest esperit.

El pas que donem ara és encara més personal: parlem de la trobada tu a tu. Aquest moment en què la persona està davant de l'altre i entre ells s'estableix un corrent de coneixement, valoració i afecte. El «jo» i «l'altre» estan plenament involucrats. El pes personal és decisiu. El compromís al qual s'arriba en la trobada no és «extern», com fer alguna cosa junts, complir unes estipulacions, o plasmar per escrit unes condicions.

Històricament s'ha donat i encara avui està previst «casar-se per poders», fins i tot encara que

els cònjuges mai no s'hagin conegut personalment. Avui existeixen compromisos matrimonials, o simplement de convivència en parella, en què els seus contraents no s'han vist i comunicat més que per Internet. No sabem si d'això se'n pot dir «aliança matrimonial», però es podria denominar així.

Si prenem com a model el que ha passat en la Història de la Salvació, el pas de l'Antiga Aliança que va segellar Jahvè amb Israel no era suficient. No era «suficient» per a l'amor de Déu. Déu s'havia donat a conèixer com el Déu únic, fidel i misericordiós a través de les seves obres en la història del poble: així es presentava i era recordat pels profetes. Al poble li corresponia actuar i viure conse-

qüentment. Però, sigui per la falta de fidelitat del poble, sigui per la sobreabundància del propi amor de Déu, Ell va buscar el «tu a tu», la trobada personal i directa, assumint la nostra condició humana. Déu va adquirir un rostre humà concret, una vida i un llenguatge com el nostre. Tot per a poder passar d'un règim d'aliança, en el qual cadascun (Déu i l'home) es quedava en el seu lloc, a un règim de presència, de trobada personal: «De moltes maneres ens havia parlat pels profetes; en els últims temps ens ha parlat pel Fill», diu la Carta als Hebreus. Vingué a casa seva, als seus, per a ser rebut i cregut, llegim en els inicis de l'Evangeli de sant Joan.

El «cara a cara» que busca Déu en la seva Encarnació determina una manera de ser i de viure, que per a nosaltres és ineludible. Un pensa que la majoria dels conflictes socials i de convivència es deuen al fet que no ens mirem a la cara i si ho fem és per a reafirmar el nostre odi i el nostre egoisme. En el cas de la Nova Aliança, que va inaugurar Jesucrist, juguem amb avantatge, perquè el rostre de Déu Pare que ell mateix reflecteix inclou una inefable mirada de misericòrdia, que sedueix i crida a la trobada personal d'una amistat.

S'esdevingué entre els seus contemporanis i s'esdevé avui, amb la condició que ens deixem mirar i el contemplem amb tota humilitat.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Units per una mateixa fe

Succeí durant les passades festes, diumenge al migdia, quan faltaven dues setmanes per a Nadal. Els grans magatzems i les botigues estaven obertes. Pels carrers i les places es movien moltes persones. L'església, que és molt cèntrica, estava força plena. Als habituals de cada diumenge s'hi afegien persones que havien passat el matí comprant, motivades per les properes festes, i que, abans de dinar, aprofitaven l'avinentsa de l'hora i la proximitat de l'església per anar a missa. Uns minuts abans de l'hora de començar, hi entra un grup nombrós, una setantena de nois d'uns disset o divuit anys. Molts porten la jaqueta del xandall de la seva escola. Són alumnes d'un centre escolar d' Austràlia que estan fent un viatge de final d'estudis. La seva presència desvetlla una certa curiositat entre la con-

currència. Són molts i molt joves. El celebrant, també sorprès, pensa que cal donar alguna resposta a aquella situació. Ell no sap anglès, però busca solucions. Aquesta missa és habitualment en castellà. Els recursos informàtics permeten trobar les lectures del dia en anglès, que també són proclamades. A l'hora de l'homilia, el guia del grup en fa traducció pràcticament simultània. El grup se sent cada vegada més acollit i integrat i hi participa amb interès. Queda clar en el moment de la pau. D'origen diversos, persones diferents, de totes les edats... però una mateixa fe els uneix. El seguiment de Jesús els agermana, un mateix Esperit els mou a viure evangèlicament. El res del parenostre en deixà constància. Escoltaren la mateixa Paraula, la mateixa taula eucarística els alimentà. La comunitat de la missa

d'aquella hora els acollí fent-los germans. Tots, Església del Senyor.

Les celebracions de l'eucaristia han de ser espai d'acollida i trobada fraterna per a tothom, molt especialment vers els més joves. Els petits detalls generen aquest acolliment, i també les paraules senzilles, pensades i pregades. El celebrant, les persones que l'ajuden han de vetllar per generar aquests detalls i paraules que fan comunitat.

«A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel [...] els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,57-58). Va ser una experiència d'Església per a tothom.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Pacto-alianza-
encuentro-
comunió (III)

Puestos a soñar, nos atrevemos a dar un paso más y hablamos de «encuentro personal». No perdemos de vista el mundo de la política y de la convivencia en general, aunque cada vez vamos viendo que, conforme avanzamos, vemos más lejano el estilo de la convivencia social, especialmente el mundo de la política.

Hemos visto que el paso del «pacto» a la «alianza» significa un acento considerable en lo personal. Las personas se ven más comprometidas en el hecho de establecer alianza con otros, cuenta mucho más la promesa de fidelidad, es decisiva la confianza que se merecen, hay un riesgo frente al futuro, que se asume esperanzadamente. Podemos recordar logros muy positivos en el terreno de la política y de la economía realizados con «espíritu de alianza», como el cooperativismo, cuyos éxitos o fracasos se debían precisamente por la revitalización o la pérdida de ese espíritu.

El paso que damos ahora es todavía más personal: hablamos del encuentro tú a tú. Ese momento en que la persona está frente al otro y entre ellos se establece una corriente de conocimiento, valoración y afecto. El «yo» y «el otro» están plenamente involucrados. El peso de lo personal es decisivo. El compromiso al que se llega en el encuentro no es «externo», como hacer algo juntos, cumplir unas estipulaciones, o plasmar por escrito unas condiciones.

Históricamente se ha dado y todavía hoy está previsto «casarse por poderes», aunque los cónyuges nunca se hayan conocido personalmente. Hoy existen compromisos matrimoniales, o simplemente de convivencia en pareja, cuyos contrayentes no se han visto y comunicado más que por Internet. No sabemos si hay que llamar a eso «alianza matrimonial», pero podría denominarse así.

Si tomamos como modelo lo que ha ocurrido en la Historia de la Salvación, el paso de la Antigua Alianza que selló Yahvé con Israel no era suficiente. No era «suficiente» para el amor de Dios. Dios se había dado a conocer como el Dios único, fiel y misericordioso a través de sus obras en la historia del pueblo: así se presentaba y era recordado por los profetas. Al pueblo le correspondía actuar y vivir consecuentemente. Pero, sea por la falta de fidelidad del pueblo, sea por la sobreabundancia del propio amor de Dios, Él buscó el «tú a tú», el encuentro personal y directo, asumiendo nuestra condición humana. Dios adquirió un rostro humano concreto, una vida y un lenguaje como el nuestro. Todo para poder pasar de un régimen de alianza, en el que cada uno (Dios y el hombre) se quedaba en su lugar, a un régimen de presencia, de encuentro personal: «De muchas maneras nos había hablado por los profetas, en los últimos tiempos nos ha hablado por el Hijo», dice la Carta a los Hebreos. Vino a su casa, a los suyos, para ser recibido y creído, leemos en el comienzo del Evangelio de san Juan.

El «cara a cara» que busca Dios en su Encarnación determina una manera de ser y de vivir, que para nosotros es ineludible. Uno piensa que la mayoría de los conflictos sociales y de convivencia se deben a que no nos miramos a la cara y si lo hacemos es para reafirmar nuestro odio y nuestro egoísmo. En el caso de la Nueva Alianza, que inauguró Jesucristo, jugamos con ventaja, porque el rostro de Dios Padre que él mismo refleja incluye una inefable mirada de misericordia, que seduce y llama al encuentro personal de una amistad.

Ocurrió entre sus contemporáneos y ocurre hoy, con tal de que nos dejemos mirar y le contemplemos con toda humildad.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

100 anys de basílica
i seguim caminant...

Els nous conopeus i tintinacle, presents al presbiteri durant l'eucaristia

Moltes persones van omplir el temple de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, el passat dimarts dia 7 de gener, per celebrar el centenari de la concessió del títol de Basílica Menor, per part del papa Benet XV, el mateix dia de l'any 1920. Finalment, va ser el vicari general del Bisbat de Sant Feliu, Mn. Josep Maria Domingo, qui va presidir la celebració, en absència del bisbe Agustí per una indisposició d'última hora. La missa solemne que coincidí, a més a més, amb la festa de Sant Raimon de Penyafort, copatró de la vila, va ser celebrada per un bon nombre de preveres, amb l'assistència també del diaca i de diversos acòlits. La presència institucional estava encapçalada per l'alcalde de Vilafranca, Sr. Pere Regull, acompanyat de diversos regidors de l'Ajuntament, el síndic de Greuges, el president del Consell Comarcal, a més d'altres representants de la societat civil vilafraquina, del Bisbat i la Comissió Parroquial Santa Maria 2020. La celebració del centenari, a més de ser un motiu d'impuls per a la vida cristiana de la comunitat que s'hi aplega per celebrar la fe, és també

un estímul per a tota la vila i comarca, ja que la basílica és un edifici emblemàtic que està precisament en ple procés de rehabilitació, i calen ajuts des dels diferents àmbits per poder col·laborar en la necessària preservació del temple. La celebració va comptar amb la participació de l'Schola Gregoriana de Vilafranca, i després de la missa hi va haver una aportació musical a càrrec del cor Ave Verum, acompanyat de l'orquestra de cambra Art&So i l'organista Berenguer Montserrat, sota la direcció de Miquel Benito; el moment culminant del breu concert va ser la interpretació de l'*Ave Verum* de Mozart.

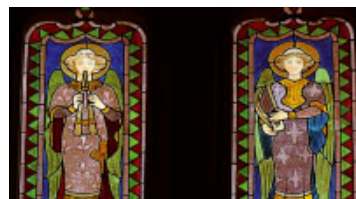
Amb motiu del centenari s'ha dissenyat un nou escut per a la basílica parroquial, alhora que s'han recuperat els dos símbols basilicals, el conopeu i el tintinacle (els originals del 1920 s'havien perdut amb la crema de l'església l'any 1934), que van ser col·locats al presbiteri durant tota la missa i, al final, van ser beneïts i traslladats al lloc on seran exposats permanentment, en un indret proper a l'entrada de la basílica.

Breu concert posterior a l'eucaristia

▀ **Taller d'Oració i Vida.** S'ofereix el Taller d'Oració i Vida, segons el mètode del padre Ignacio Larrañaga, a la Pquia. Santa Maria de Castelldefels (pl. de l'Església 8, 08060 Castelldefels). Sessió informativa: dilluns 27 de gener, a les 17.45 h, en els locals parroquials. Contacte: Eulàlia (tel. 646 570 313).

▀ **Fe d'errates.** Al *Full Dominical* de diumenge passat, 12 de ge-

ner, a la notícia «Restaurats els vitralls de la parròquia de Torrelles», es deia que està prevista la benedicció dels vitralls restaurats el proper dia 25 de maig a les 11 h.

Ha estat un error: l'acte tindrà lloc el proper dissabte **25 de gener**, a les 11 h.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

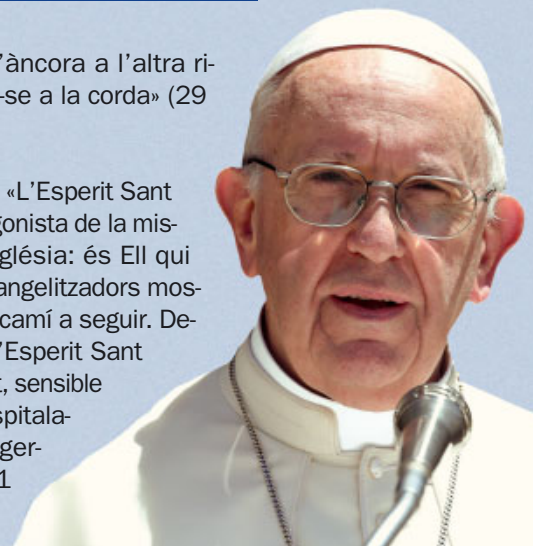
@Pontifex: «S'esdevé missioners donant testimoni amb la vida que coneixem Jesús. És la vida que parla» (26 d'octubre).

@Pontifex: «En aquests darrers dies d'octubre us convido a resar el Sant Rosari per la missió de l'Església avui, en concret pels missioners i missioneres que troben major dificultat» (28 d'octubre).

@Pontifex: «L'esperança és viure orientats cap a la trobada amb el Senyor; és

com tirar l'àncora a l'altra riba i aferrar-se a la corda» (29 d'octubre).

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el protagonista de la missió de l'Església: és Ell qui guia els evangelitzadors mostrant-los el camí a seguir. Demanem a l'Esperit Sant un cor obert, sensible a Déu i hospitalari amb els germans» (31 d'octubre).

V JORNADA INTERDIOCESANA
DE PASTORAL JUVENIL

Jornada d'animadors: «Cridats a buscar-se la vida»

El Secretariat interdiocesà de Joventut està preparant la 5a Jornada d'animadors de Pastoral Juvenil per al dissabte 8 de febrer, a la Cova de Manresa, sota l'estimulant lema «Cridats a buscar-se la vida».

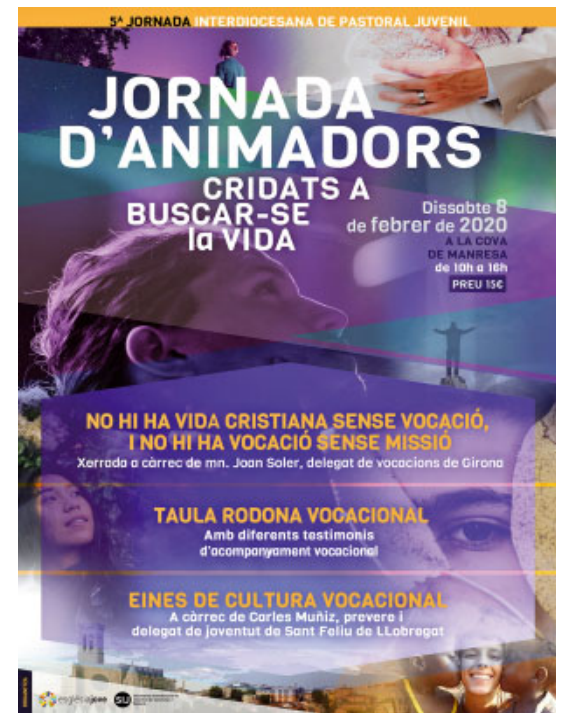
Plantejada com una trobada formativa per donar eines, des del coneixement i l'experiència vital, a qui acompanya els joves i adolescents en el seu camí de creixement en la fe i humana, els continguts pivotaran entorn dos eixos: la dimensió missionera de la crida de Déu, amb l'aportació de Mn. Joan Soler, prevere del Bisbat de Girona i delegat de Vo-

cacions, i la cultura vocacional com a element transversal de la formació de tots els cristians, amb la intervenció de Carles Muñiz, prevere del nostre bisbat i delegat de Pastoral de Joventut.

També hi haurà una taula rodona vocacional, amb diversos testimonis d'acompanyament vocacional.

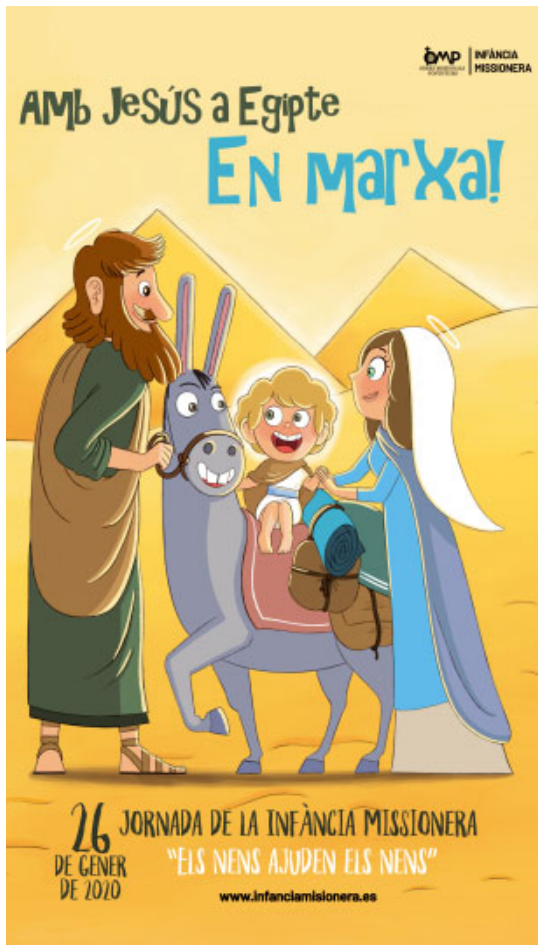
Per a més informació podeu consultar:

- santfeliujove.cat
- El web del Secretariat interdiocesà de Joventut: esglesiajove.cat
- Escrivint a: santfeliujove@gmail.com

JORNADA DE LA INFÀNCIA MISSIONERA

La Infància Missionera i el concurs «Crea el teu podcast»

El mes de gener és el mes de la Infància Missionera. Aquesta Obra Pontifícia és una escola de formació en la fe i en la missió per als infants d'arreu del món, i alhora una escola de solidaritat, perquè ensenya els més petits a acollir els nens que tenen a prop i a ser sensibles vers les injustícies que pateixen molts altres nens arreu del món. El seu lema és «els nens ajuden els nens».

Amb aquests objectius, Infància Missionera ha desenvolupat tot un projecte formatiu en quatre anys que recorre el període de la infància i adolescència de Jesús. Enguany, es treballa el segon curs, amb l'etapa de la fugida i estada a Egipte, relacionant aquests fets amb els fenòmens actuals de les migracions.

Aquest és el marc del concurs «Dona'ls veu! Crea el teu podcast», organitzat per Obres Misionals Pontifícies, amb motiu de la Jornada de la Infància Missionera 2020, que té lloc a Espanya el quart diumenge de gener, dia 26.

Són convidats a participar nens i nenes de primària, per crear un podcast (programa de ràdio) en el que parlin de les migracions i desplaçaments forçats des d'un punt de vista missioner. Es pot participar fins al dia 26 de gener, segons les bases del concurs. Per a més informació, podeu posar-vos en contacte amb la Delegació diocesana de Missions: missions@bisbatsantfeliu.cat i consultar els webs www.omp.es/infancia-misionera/ i www.omp.es/concurso-infancia-misionera/

AGENDA

- ▶ **Pregària ecumènica a la Catedral.** Divendres 24 de gener, a les 19 hores, a la Catedral de Sant Llorenç, en el marc de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.
- ▶ **Reunió d'arxiprestes.** Els quatre arxiprestes de la Vicaria del Llobregat es reuniran amb el bisbe Agustí el proper dijous, 23 de gener, al matí. Els cinc de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf ho faran dimecres 29 de gener.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i màrtir; sant Sebastià, tribú romà màrtir (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimarts [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-

IV); sant Anastasi, monjo persa i màrtir.

23. □ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Sant Ildelfons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. **Tortosa:** ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prevere i màrtir a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esponsalles de la Mare de Déu.

24. □ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

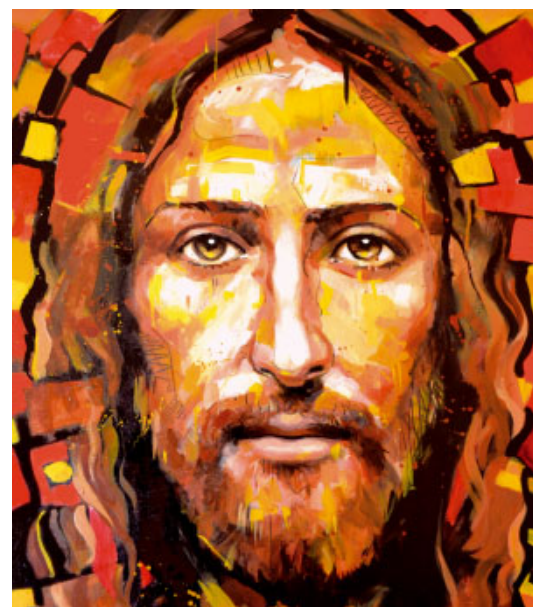
25. □ Dissabte [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, verge i màrtir.

26. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9, 1-4 / SI 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4, 12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

Diumente II de durant l'any (A)

COMENTARI

Qui és Jesús?

Després de celebrar les festes de Nadal ara comencem els diumenges durant l'any en els quals anirem contemplant els fets i les paraules de Jesús. I avui ens preguntem: Qui és aquest Jesús? La primera lectura afirma: *El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble d'Israel.* Però això no sembla suficient encara: *És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.* Més enllà de la interpretació històrica d'aquest «Servent» (que no coneixem massa), és evident que a partir de Crist podem afirmar clarament que ell és el Servent del Senyor, llum de tots els pobles i salvador universal. Aquesta és la presentació de Jesús.

El mateix Jesús és presentat a l'evangeli pel Baptista. *Joan veient Jesús diu: Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món.* L'anyell pot recordar tant els sacrificis que es feien al temple diàriament com sobretot el corder que sacrificaven per Pasqua ja que gràcies a la seva sang, quan eren a Egipte, van ser alliberats de la mort. Jesús, doncs, és el que ens allibera del pecat (és la salvació de què parla Isaïes). També pot ser una al·lusió al Servent de Déu que hem vist en la primera lectura. I al final Joan ens en dona una altra definició: *Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.* Jesús, doncs, és el Salvador, l'Alliberador, la Llum de tots els pobles.

Sant Pau, a la segona lectura recorda la seva crida: *Pau cridat a ser apòstol de Jesucrist i parla als cristians de Corint, cridats a ser-li consagrats en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.* També nosaltres hem estat destinats com Jesús a ser llum i salvació per a tots els pobles, consagrats nit i dia a Crist i cridats a ser apòstols amb tots els germans.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:

«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sóstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:

«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: “Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo”. Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: “Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo”. Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»